

תת"ע 2504/12/23 - מואמין ג'לבוש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2504-12-23 מדינת ישראל נ' ג'לבוש
תיק חיצוני: 14217005488

לפני המבקש נגד המשיבה	כבוד השופטת רונה פרסון	מואמין ג'לבוש
החלטה		מדינת ישראל

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.2.2024 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בקלות ראש בכך שנצפה "משתולל עם האופנוע" (הרמת הגלגל הקדמי באויר תוך נהיגה פרועה ובאופן מסוכן בחניון). עסקינן בעבירה מיום 1.12.2023. במסגרת גזר הדין נגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, וקנס בסך 2,000 ₪.
3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
5. המבקש אינו חולק על כך כי זומן לדיון כדין אלא שלטענתו לא התייצב לדיון משום שמועד הדיון, יום 13.2.2024, נכתב באופן שאינו ברור כך שהוא קרא זאת כיום 19.2.2024. מעיון בהזמנה לדיון וכתב אישום אשר נמסרו לידי המבקש בשטח ביום 1.12.2023 נכתב במפורש כי המבקש מוזמן להתייצב לדיון ביום 13.2.2024 בשעה 9:00 ומכל מקום, מהבקשה עולה כי היא הוגשה אך ביום 25.3.24 והדעת מניחה כי לו היה המבקש מתייצב ביום 19.2.24, היה מוצא כי הוא נשפט בהיעדרו מספר ימים קודם לכן. מעבר לאמור, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793).
6. מעבר לכך, השוטר תיאר בדו"ח בפירוט את נסיבות ביצוע העבירה ולא מצאתי כי נפלו כשלים ראייתיים בדו"ח.

עוד יצוין כי בדבר הנהג בדו"ח נרשם: "אין לי מה להגיד".

7. לעניין הטענה בדבר החשש לעיוות דין המבקש כפר באשמתו ביחס לעבירה באופן כללי. בנסיבות אלה לא מצאתי כי מתעורר חשש ממשי לעיוות דין המצדיק את קבלת בקשתו של המבקש (ר' רע"פ 5008/21 **שמעון ביטון נ' מדינת ישראל** (30.8.2021)).
8. ויודגש, כי המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.
9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.
10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.
11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ד, 03 מאי 2024, בהעדר הצדדים.